

## **Overweging: Christus Koning van het Heelal**

### **Thema: Oog voor wie verloren lopen**

Lezingen: Ezechiël 34,11-12.15-1 en Matteüs 25,31-46

26 november 2023

Mart Hendriks

Het feest van Christus Koning roept bij mij, en naar ik vermoed bij meer mensen tegengestelde gevoelens op.

Toen ik nog met mijn vader naar de hoogmis ging, was het de tijd dat de pastoor, het hoofd van de school en de burgemeester de stelling hanteerden dat trouw aan de kerk voorwaarde was om te voorkomen dat het in de samenleving een zootje zou worden.

Deze jeugdherinnering sluit aan bij wat Paus Pius XI in de periode tussen de wereldoorlogen wilde bereiken met de instelling van het feest van Christus Koning: Christus als enige waarheid, de ultieme wetgever.

De Kerk die zich vooral ambtelijk manifesteert, claimt in Gods naam het gezag over goed en kwaad tegenover de maatschappelijke ontwikkelingen.

In de aanloop naar de jaren zestig kiest Paus Johannes een andere weg. Hij roept het tweede Vaticaansconcilie bij elkaar, om de kerk bij de tijd te brengen gooit hij de ramen open.

De Kerk weer een kerk van mensen samen onderweg. Geen vast omlind bolwerk van de enige waarheid met alle antwoorden, maar een zoekende, dynamische beweging midden in de samenleving. Een kerk van gelovige mensen die in een tijd van ontzuiling, saecularisering en individualisering zich wil verhouden tot God en mensen, niet alleen mensen met een gemeenschappelijke christelijke overtuiging, maar met allerhande levensovertuigingen.

Zoals ik het nu op een rij heb gezet, lijken bovenstaande Godsbeelden elkaar op te volgen.

Maar zo is het natuurlijk niet. Ook op de dag van vandaag bestaan beide beelden naast elkaar. Voor ons de uitdaging om daarmee om te gaan, om uit te zoeken hoe wij kunnen werken aan de komst van het Rijk Gods.

De laatste weken hebben we hier verhalen/ parabels gehoord over hoe mensen omgaan met de komst van dat Gods Rijk:

- Over de genodigden die niet naar het bruiloftsmaal komen en de gastheer die gasten van straat haalde.
- Over de 10 meisjes wachtend op de bruidegom en niet allemaal zo goochem waren zich goed voor te bereiden.
- Over de dienaars waaraan talenten werden toevertrouwd maar eentje

wist uit angst niet hoe hij het vertrouwen dat hem gegund werd waar kon maken.

Deze verhalen en de overwegingen van onze voorgangers daarbij onderstrepen dat het Rijk Gods niet vanzelf komt.

De lezing van vandaag wil ons geen angst aanjagen in de zin van: 'als je dit niet doet of dat dan kom je niet in de hemel'.

De lezingen van vandaag, zowel de eerste als de tweede, willen ons de weg wijzen.

Als de menszoon komt stelt Hij ons een vraag: "Ben je solidair met de mens die honger en dorst heeft, met de mens die geen thuis heeft of kleding om zich te warmen, met de mens die er buitenvalt omdat hij ziek is of in de gevangenis zit?" Als je zo solidair bent, leef je in een geheelde wereld, in Gods Koninkrijk.

En jammer als je deze solidariteit niet waarmaakt, de geringsten de rug toekeert, want dan maak je de wereld voor de ander en ook jezelf tot een hel. In de mens die buiten de boot valt, er niet bij lijkt te horen ontmoeten we niet alleen de mens 'geschapen naar Gods beeld en gelijkenis.', maar mogen we Christus zelf herkennen.

In deze solidariteit staan we midden in de wereld, zijn deel van die wereld. Ons wordt niet het onmogelijke gevraagd. Wat ons gevraagd wordt is niet groots. We hoeven de moed niet te verliezen omdat we de hele wereld niet kunnen veranderen.

Moeder Teresa zei: *"Zoek geen grootste daden, doe gewoon het alledaagse met grootste liefde..."* Het is de goede Herder die ons zegt: *"Wat je aan één van deze geringsten hebt gedaan, heb je aan mij gedaan."*

Laat ik tot slot nog eens verwijzen naar een derde paus: Paus Franciscus.

*"Geboeid door het leven van Jezus, willen wij ons tot het uiterste in de maatschappij invoegen, delen wij het leven met allen, luisteren wij naar hun zorgen, werken wij materieel en spiritueel met hen samen in hun noden, verheugen wij ons met hen die blij zijn, huilen wij met hen die huilen, en zetten wij ons, schouder aan schouder met de anderen, in voor de opbouw van een nieuwe wereld.*

*Maar niet als een verplichting, niet als een last die ons uitput, maar als een persoonlijke keuze die ons vervult van vreugde en ons identiteit verschaft."*<sup>1</sup>

Moge het zo zijn.

---

<sup>1</sup> Op het idee gebracht door de lezing van Erik Borgman tijdens de nacht van de theologie 2023 een citaat van paus Franciscus in de encycliek *Evangelii Gaudium*.